

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 866

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
20.921. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Alianța Națională a Agricultorilor	2
21.938. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Forța Identității Naționale	2
22.903. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Noua Generație Creștin Democrat	2–3
22.904. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Vrancea Noastră	3
22.938. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Naționalist	3
22.959. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Renașterea Săcălazului	4
23.300. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Comuniștilor	4
23.457. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Național Român.....	4–5
23.581. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Stejarilor	5
23.582. — Raport privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Socialist Creștin	5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 33 din 24 iunie 2019 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	6–16

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Alianța Națională a Agricultorilor

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—30.09.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Alianța Națională a Agricultorilor în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Alianța Națională a Agricultorilor nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1) și art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 3 octombrie 2019.

Nr. 20.921.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Forța Identității Naționale

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—7.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Forța Identității Naționale în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Forța Identității Naționale nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1) și art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 8 octombrie 2019.

Nr. 21.938.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T

privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă la Partidul Noua Generație Creștin Democrat

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—2.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Noua Generație Creștin Democrat în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Noua generație Creștin Democrat a încasat venituri din donații, așa cum reiese din raportul cenzorului privind verificarea situațiilor anuale simplificate la 31.12.2018 și raportul administratorului la bilanțul contabil încheiat la data de 31.12.2018, în cuantum total de 25.000 lei, și a efectuat cheltuieli în cuantum de 30.077 lei. Aceste informații nu au putut fi verificate cu documentele financiar-contabile, deoarece acestea nu au fost puse la dispoziția echipei de control.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 43 alin. (4), art. 49 alin. (1) și (3) și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 octombrie 2019.
Nr. 22.903.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Vrancea Noastră

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—1.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Vrancea Noastră în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Vrancea Noastră nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1) și art. 49 alin. (1) și (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 octombrie 2019.
Nr. 22.904.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Naționalist

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—2.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Naționalist în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Naționalist nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1), art. 49 alin. (1) și (3) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 octombrie 2019.
Nr. 22.938.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Renașterea Săcălazului

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—10.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Renașterea Săcălazului în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Renașterea Săcălazului nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 14 octombrie 2019.
Nr. 22.959.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Comuniștilor

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—16.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Comuniștilor în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Comuniștilor nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1), art. 49 alin. (1) și (3) și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 16 octombrie 2019.
Nr. 23.300.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T
privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Național Român

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—17.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Național Român în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Național Român nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1), art. 49 alin. (1) și (3) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 17 octombrie 2019.

Nr. 23.457.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Stejarilor**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—14.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Stejarilor în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Stejarilor nu a înregistrat venituri și cheltuieli.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 3 alin. (8), art. 12 alin. (1), art. 49 alin. (1) și (3) și art. 51 alin. (2) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 17 octombrie 2019.

Nr. 23.581.

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

R A P O R T**privind rezultatul controlului efectuat de Autoritatea Electorală Permanentă
la Partidul Socialist Creștin**

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu Planul de control pe anul 2019, aprobat de președintele Autorității Electorale Permanente, precum și cu notificarea misiunii de control, în perioada 26.08.2019—15.10.2019 s-a desfășurat misiunea de control referitoare la respectarea prevederilor legale privind veniturile și cheltuielile înregistrate de Partidul Socialist Creștin în anul 2018, perioada verificată fiind 1.01.2018—31.12.2018.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor contabile puse la dispoziția echipei de control s-a constatat că în anul 2018 Partidul Socialist Creștin a înregistrat venituri din cotizații în sumă de 1.131,00 lei și cheltuieli totale în sumă de 1.917,09 lei.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 5 alin. (4), art. 49 alin. (1) și (3), art. 51 alin. (2) și art. 60 alin. (3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 10/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare.

București, 17 octombrie 2019.

Nr. 23.582.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 33 din 24 iunie 2019

Dosar nr. 718/1/2019

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Eugenia Pușcașiu	— pentru președintele Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Andrei Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Paulina Lucia Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Florentina Dinu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horațiu Pătrașcu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 718/1/2019 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă în aplicarea și interpretarea art. 31 alin. (1) din Ordonanța

de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma în vigoare la data de 1 februarie 2017, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se poate realiza prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 3 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.680/84/2017, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 8 martie 2019 cu nr. 718/1/2019.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și, asupra acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*:

„Art. 31. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

5. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016*:

„Art. 1. — (1) În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la *Legea-cadru nr. 284/2010* privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții. [...].”

6. *Legea-cadru nr. 330/2009* privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 330/2009*:

„Art. 30. — (1) Începând cu 1 ianuarie 2010, sporurile, acordate prin legi sau hotărâri ale Guvernului, și, după caz, indemnizațiile de conducere, care potrivit legii făceau parte din salariul de bază, din soldele funcțiilor de bază, respectiv din indemnizațiile lunare de încadrare, prevăzute în notele din anexele la prezenta lege, se introduc în salariul de bază, în soldele funcțiilor de bază, respectiv în indemnizațiile lunare de încadrare corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere.

(2) Sporurile specifice pe categorii de personal și domenii de activitate sunt cele prevăzute în cap. III și în anexele la prezenta lege.

(3) Reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute în luna decembrie 2009.

(4) La funcțiile de execuție unde s-a redus numărul de grade sau trepte profesionale, reîncadrarea personalului ale cărui grade sau trepte profesionale au fost eliminate se face la gradul sau treapta profesională imediat următoare celei eliminate.

(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel:

a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege;

b) sporurile prevăzute în anexele la prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un cuantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.

(6) Pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la prezenta lege și nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora.

(7) Prevederile art. 19 alin. (2), art. 20 și 24 nu se aplică în anul 2010”.

Anexa nr. I/3 — Administrația publică locală — I. Salarii de bază pentru funcții de specialitate — Nota 2: „În coeficientul prevăzut în coloana «Bază» sunt cuprinse salariul de merit, sporul de confidențialitate, sporul de stabilitate, sporul de dispozitiv.”

7. *Legea-cadru nr. 284/2010* privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea-cadru nr. 284/2010*:

„Art. 3. — Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: [...]

b) supremația legii, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forță legii;

c) echitate și coerență, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru munca de valoare egală, pe baza principiilor și normelor unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar; [...].”

IV. **Expunerea succintă a procesului**

8. Prin acțiunea introductivă, A a solicitat în contradictoriu cu pârâțul B anularea unor dispoziții de salarizare ale unor funcționari publici din cadrul aparatului de specialitate al primarului prin care s-a acordat acestora, odată cu majorarea salarială din 1 februarie 2017, în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, sporul de dispozitiv.

9. În susținerea cererii, A a arătat că acestor funcționari li s-a acordat sporul de dispozitiv în scopul egalizării situației lor cu a altor funcționari care au beneficiat de acest spor în virtutea unor hotărâri judecătorești, în condițiile în care indemnizația de dispozitiv a fost eliminată prin *Legea-cadru nr. 330/2009*, iar prin Decizia nr. 37/2009 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție s-a circumscris clar care este domeniul de aplicare al art. 13 raportat la art. 47 din *Legea nr. 138/1999*.

10. Ulterior, s-a dispus introducerea în cauză în calitate de intervenienți a funcționarilor publici beneficiari ai drepturilor salariale.

11. Prin întâmpinarea depusă la dosarul cauzei intervenienții funcționari publici au arătat că, ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, numeroase unități administrativ-teritoriale de la nivelul comunelor din România au acordat personalului sporul de dispozitiv pentru a se egaliza nivelul de salarizare cu cel al personalului cu statut similar care beneficia de acest spor.

12. Tribunalul Sălaj, prin Sentința civilă nr. 3.481 din 21 decembrie 2017, a admis acțiunea și a anulat în parte dispozițiile emise la data de 31 ianuarie 2017 cu privire la acordarea sporului de dispozitiv în cuantum de 25% în favoarea funcționarilor publici.

13. În motivare s-a reținut că drepturile salariale stabilite sunt rezultatul unei interpretări eronate a dispozițiilor legale, acordarea sporului de dispozitiv fiind lipsită de suport legal; astfel, legiuitorul a stabilit o interdicție în cuprinsul art. 31 alin. (12) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*, sancționată ca neconstituțională prin Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale.

14. Emitentul actului a omis să indice temeiul de drept care stă la baza acordării dreptului la plata indemnizației de dispozitiv, raportat la susținerea că *Legea nr. 138/1999* sub imperiul căreia s-a născut acest drept recunoscut unei categorii speciale de beneficiari a fost abrogată parțial prin *Legea-cadru nr. 330/2009*.

15. Sporul de dispozitiv este un drept salarial care, până la data intrării în vigoare a *Legii-cadru nr. 330/2009*, era reglementat prin lege exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, fiind acordat în trecut și unor funcționari publici din administrația locală, anterior Deciziei nr. 37 din 14 decembrie 2009 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

16. Acesta nu a fost recunoscut ca legal datorat funcționarilor publici din administrația publică locală, împrejurare confirmată de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 37 din 14 decembrie 2009 cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 47 din *Legea*

nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 13 din același act normativ, cu referire la posibilitatea acordării indemnizației de dispozitiv lunare în cuantum de 25% din salariul de bază tuturor funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în domeniul administrației publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 7 aprilie 2010.

17. În esență, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „dispozițiile art. 13 raportat la art. 47 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se interpretează în sensul că indemnizația de dispozitiv lunară în cuantum de 25% din salariul de bază, prevăzută de art. 13 din acest act normativ, se acordă funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și în instituțiile publice din subordinea ministerului, precum și personalului care își desfășoară activitatea în serviciile comunitare din subordinea consiliilor locale și a prefecturilor care au beneficiat de acest drept salarial și înainte de transfer sau detașare din cadrul fostului Minister de Interne”.

18. Nefiind în prezența unor drepturi salariale stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului, ci în baza unui act administrativ adoptat ca rezultat al unei interpretări eronate a dispozițiilor Legii nr. 138/1999, astfel cum s-a constatat prin decizia instanței supreme anterior menționată, acordarea sporului de dispozitiv ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009 și publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, este lipsită de suport legal.

19. Sporul de dispozitiv în procent de 25% nu mai poate fi acordat, sub nicio formă, categoriei de funcționari publici în discuție, cu începere de la 7 aprilie 2010, momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217, a Deciziei pronunțate în recurs în interesul legii nr. 37 din 14 decembrie 2009 cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 138/1999.

20. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, aprobată prin Legea nr. 152/2017, salarizarea personalului bugetar se face potrivit prevederilor acestei ordonanțe, care arată expres că: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.”

21. În art. 1 alin. (2) este reglementată situația sporurilor salariale pentru aceeași perioadă, legiuitorul arătând că acestea se mențin la nivelul celor acordate în luna decembrie 2016: „În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

22. Atât în preambulul, cât și în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 se face referire la Legea-cadru nr. 284/2010 care, cu începere de la 1 iulie 2017, a fost abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017.

23. De asemenea, s-a avut în vedere și poziția constantă a Curții Constituționale cu privire la natura juridică a sporurilor salariale, în sensul că acestea nu se circumscriu noțiunii de drept fundamental.

24. În cauză au formulat recurs pârâțul B și intervenienta C, iar, în cadrul soluționării acestuia, s-a dispus suspendarea cauzei până la pronunțarea unei hotărâri de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

25. Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

26. Rezultă că pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate:

— să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite;

— problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte;

— chestiunea de drept să fie nouă;

— să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

27. În speță s-a constatat că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

28. În ceea ce privește existența unei probleme de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, s-a apreciat că problema de drept îndeplinește această condiție. Astfel, chestiunea de drept pune problema concursului dintre principiul constituțional al egalității în fața legii [sau al echității, conform art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010], în sensul că nivelul maxim al salariului de bază trebuie să includă drepturile recunoscute prin hotărâri judecătorești (sporul de dispozitiv), și principiul egalității stabilirii unor asemenea drepturi [consacrat de altfel de art. 3 lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010].

29. Având în vedere faptul că instanța de trimitere, Curtea de Apel Cluj, este investită cu soluționarea cererilor de recurs în prezentul dosar, reiese, în mod evident, că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

30. Referitor la caracterul esențial al problemei de drept s-a observat că prima instanță a anulat actele administrative prin acordarea unei preeminențe principiului legalității în detrimentul principiului egalității, așa încât o dezlegare a chestiunii de drept ar avea o înrâurire asupra menținerii sau anulării actelor administrative emise de primar.

31. Cu privire la noutatea chestiunii de drept s-a reținut că, în urma cercetărilor efectuate din oficiu, nu a fost identificată o jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante în materie.

32. În fine, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de drept ridicată și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

VI. Punctul de vedere al părților

33. Recurentul-pârât B a solicitat respingerea sesizării, întrucât, în Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, egalizarea se raportează și la drepturile stabilite prin hotărâri

judecătorești, iar prevederile Legii-cadru nr. 284/2010 nu definesc noțiunea de spor inclus în salariul de bază, ci doar noțiunea de salariu de bază, indiferent de modul de calcul al acestuia, prezentat sau nu în conținutul actelor administrative de stabilire a salariilor de bază.

34. Intimatul-reclamant A a formulat concluzii de respingere a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că, în acest sens, există Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 49/2018, pronunțată la sesizarea Curții de Apel Craiova, prin care s-a reținut faptul că stabilirea nivelului maxim al salariului de bază sau al indemnizației de încadrare se raportează la nivelul celuiși ordonator de credite, iar nu la nivel național. S-a arătat totodată că Decizia nr. 794/2016 pronunțată de Curtea Constituțională se referă la salarii de bază și indemnizații de încadrare, și nu la sporul de dispozitiv care reprezintă obiectul cauzei, iar Decizia nr. 37/2009, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, a statuat care anume categorie de personal poate beneficia de acel spor de dispozitiv.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

35. Cu titlu preliminar, s-a arătat că, în considerarea împrejurării că prin Decizia nr. 49/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-au adus clarificări în materie, nu se mai impune sesizarea cu privire la problema de drept potrivit căreia dacă salarizarea funcționarilor publici din cadrul unităților administrativ-teritoriale (în cazul dedus judecării — comune), care ocupă funcții similare și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții, trebuie adusă la nivelul maxim existent la nivel național (raportat la alte comune din țară).

36. Așa fiind, a rămas în discuție doar chestiunea referitoare la existența unei hotărâri judecătorești prin care în anul 2008 s-a acordat funcționarilor din cadrul aparatului de lucru al primarului sporul de dispozitiv — spor care, începând cu anul 2009, a fost inclus în salariul de bază — și dacă de efectele acestei hotărâri pot beneficia și ceilalți funcționari publici, care nu au fost părți în dosarul în care s-a pronunțat Sentința civilă nr. 1.045/2008.

37. Într-adevăr, din conținutul dispozițiilor emise la 31 ianuarie 2017 prin care s-a stabilit salariul de bază începând cu 1 februarie 2017 nu rezultă cum s-a calculat acesta, însă din Adresa nr. 2.019 din 31 martie 2017 emisă la solicitarea lui A rezultă că, în considerarea prevederilor Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, odată cu majorarea salarială din 1 februarie 2017, s-a acordat sporul de dispozitiv funcționarilor publici care nu se regăsesc în Sentința civilă nr. 1.045/2008.

38. Pentru interpretarea și aplicarea art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma în vigoare la 1 februarie 2017, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, în această ipoteză, pot fi aduse deopotrivă argumente atât în sensul egalizării la nivelul maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar, cât și în sens contrar.

39. Astfel, pe de o parte, în favoarea tezei respingerii egalizării la nivelul maxim în această situație se activează principiul legalității, ceea ce înseamnă în primul rând supremația legii, în sensul că toate subiectele de drept public sau privat trebuie să se supună legii, începând cu Legea fundamentală și respectând principiul ierarhiei actelor juridice, iar, pe de altă parte, baza legală, în sensul că acțiunea acestor subiecte de drept trebuie să se încadreze în limitele dreptului.

40. Or, aspect necontestat în speță, sporul de dispozitiv este un drept salarial care până la apariția Legii-cadru nr. 330/2009 (când s-a eliminat acest spor) era reglementat de Legea nr. 138/1999 exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aspect de altfel tranșat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 37/2009 pronunțată într-un recurs în interesul legii.

41. Mai mult, funcționarii care au obținut dreptul la sporul de dispozitiv erau funcționari din cadrul administrației publice locale care nu făceau parte din categoriile menționate în decizia anterior menționată.

42. Prin urmare, se poate susține că, neexistând bază legală, sporul nu putea fi introdus în salariul de bază și ca atare nu putea avea efecte nici în privința egalizării la nivelul maxim prin raportare la recunoașterea acestuia pe cale judiciară.

43. Pe de altă parte, în sensul egalizării la nivelul maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar, se poate susține principiul echității consacrat de art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010, care, în esență, înseamnă remunerație egală pentru muncă de valoare egală.

44. În această optică nu prezintă relevanță că o componentă a salariului de bază nu este legală, având prioritate egalizarea în sensul înlăturării situației ca doi funcționari în aceeași funcție și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții să aibă salarii diferite.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

45. La nivelul curților de apel Bacău și Constanța nu a fost identificată jurisprudență în materie și nici nu a fost înaintat un punct de vedere cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

46. Tribunalul Sibiu, instanță arondată Curții de Apel Alba Iulia, a comunicat punctul de vedere al judecătorilor din cadrul Secției a II-a civile de contencios administrativ și fiscal în sensul că, în aplicarea și interpretarea art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prin raportare la prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, egalizarea la nivelul maxim se poate realiza prin luarea în continuare a sporului de dispozitiv recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari.

Magistrații Tribunalului Hunedoara și-au exprimat punctul de vedere în sensul că, în aplicarea și interpretarea art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prin raportare la prevederile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare nu se poate realiza prin luarea în considerare a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească, însă nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective.

Din jurisprudența înaintată de Tribunalul Alba Iulia se vede că acordarea indemnizației de dispozitiv nu are temei legal, fiind rezultatul unei greșite interpretări a unei dispoziții legale, inclusiv a Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, fiind lipsit de relevanță juridică faptul că în alte unități administrativ-teritoriale s-au acordat aceste indemnizații, cu atât mai mult cu cât nelegalitatea acestora a fost stabilită și de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 41 din 4 iunie 2018.

47. Litigiile soluționate în completuri specializate de litigii de muncă și asigurări sociale ale Curții de Apel Brașov au avut ca obiect drepturi salariale ale personalului contractual, cu acordarea unor sume compensatorii constând în spor de dispozitiv, iar acțiunile de acest tip promovate de personalul contractual au fost respinse, soluțiile fiind păstrate în apel, atașându-se, în acest sens, practica instanței, respectiv Decizia civilă nr. 1.043/Ap din 25 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.967/62/2015, și Decizia civilă nr. 1.011/Ap din 7 iulie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 3.754/62/2015.

Opinia judecătorilor Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal este în sensul că egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare nu se poate realiza prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective.

În urma consultării judecătorilor din cadrul Secției civile a Tribunalului Covasna s-a arătat că nu poate avea loc egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază prin luarea în considerare a sporului de dispozitiv, în măsura în care acesta nu a fost reglementat legal pentru categoria de funcționari reclamanți din cadrul autorității respective, atașându-se hotărâri judecătorești în susținerea acestui punct de vedere.

48. La nivelul Curții de Apel București, Tribunalul București a transmis că, potrivit art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma în vigoare la 1 februarie 2017, „prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată, la nivel maxim pentru flecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Sporul de dispozitiv este un drept salarial care, până la data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009, era reglementat prin lege exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională.

Este adevărat că acest drept a fost acordat în trecut și unor funcționari publici din administrația locală, anterior Deciziei nr. 37 din 14 decembrie 2009 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În esență, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „dispozițiile art. 13 raportat la art. 47 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se interpretează în sensul că indemnizația de dispozitiv lunară în cuantum de 25% din salariul de bază, prevăzută de art. 13 din acest act normativ, se acordă funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și în instituții publice din subordinea ministerului, precum și personalului care își desfășoară activitatea în servicii comunitare din subordinea consiliilor locale și a prefecturilor care au beneficiat de acest drept salarial și înainte de transfer sau detașare din cadrul fostului Minister de Interne”.

Sporul de dispozitiv în procent de 25% nu mai poate fi acordat, sub nicio formă, categoriei de funcționari publici în discuție, cu începere de la 7 aprilie 2010, momentul publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 7 aprilie 2010, a Deciziei pronunțate în interesul legii nr. 37 din 14 decembrie 2009 cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 47 din Legea nr. 138/1999.

Conform art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „(1) În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare. (2) În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Atât în preambulul, cât și în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2016 se face referire la Legea-cadru nr. 284/2010, care, cu începere de la data de 1 iulie 2017, a fost abrogată prin Legea-cadru nr. 153/2017.

Trebuie avută în vedere și Decizia nr. 49/2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1) raportat la art. 31 alin. (13) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016.

În acest sens, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se realizează raportat la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, iar nu la nivel național.

Nu în ultimul rând trebuie avută în vedere și Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, prin care Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 sunt neconstituționale, întrucât contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituția României, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite (mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare.

Astfel, Curtea a constatat că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, același grad, aceeași gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituția sau autoritatea publică.

În consecință, în sensul egalizării la nivelul maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar se poate invoca principiul echității consacrat de art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010, care, în esență, înseamnă remunerație egală pentru muncă de valoare egală. În această optică are prioritate egalizarea în sensul înlăturării situației ca doi funcționari în aceeași funcție și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții să aibă salarii diferite.

Punctul de vedere majoritar exprimat de magistrații Tribunalului Teleorman este în sensul că nivelul maxim al salarizării include drepturile (sporul de dispozitiv) obținute prin hotărâri judecătorești definitive și că aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, fiecărui/fiecărei grad/trepte, fiecărei gradații, vechimi în muncă și în specialitate, aceasta fiind logica egalizării drepturilor salariale avute în vedere de legiuitor la edictarea textului legal a cărui interpretare se solicită.

Dacă s-ar da o altă interpretare, aceasta ar fi contrară scopului și substanței normei, s-ar menține inechitățile salariale în cadrul aceleiași categorii de personal și, în consecință, ar persista discriminarea pe care legiuitorul a intenționat să o elimine prin edictarea acestei reglementări.

În opinia magistraților Tribunalului Ialomița, în sensul egalizării la nivelul maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar se poate susține principiul echității consacrat de art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010, care, în esență, înseamnă remunerație egală pentru muncă de valoare egală.

În această abordare nu prezintă relevanță că o componentă a salariului de bază nu este legală, având prioritate egalizarea în sensul înlăturării situației ca doi funcționari în aceeași funcție și care își desfășoară activitatea în aceleași condiții să aibă salarii diferite.

În sprijinul acestei soluții pot fi reținute considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

Prin această decizie Curtea a statuat în sensul că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare,

prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, fiecărui/fiecărei grad/trepte, fiecărei gradații, vechimi în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Curtea Constituțională a concluzionat în sensul că efectul neconstituționalității art. 3¹ alin. (1)² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016) este acela că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceeași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituția sau autoritatea publică.

La nivelul Tribunalului Giurgiu, punctul de vedere al judecătorilor este în sensul că nivelul de salarizare ce va fi comparat, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice în aceeași condiții, este nivelul de salarizare din luna decembrie a anului 2016, care, prin efectul art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, s-a menținut la același nivel și în perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, cu mențiunea că „trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010” (Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016), înlăturarea efectului favorabil al hotărârilor judecătorești fiind neconstituțională.

Relevante în cauză sunt următoarele considerente ale Deciziei nr. 23/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligatorii potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „(...) Nivelul de salarizare determinat prin aplicarea art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, este cel ce interesează în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5)¹ din aceeași ordonanță de urgență, astfel încât personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceeași condiții. Prin urmare, în acest caz, nu va funcționa regula menținerii în anul 2015 a aceluiași nivel de salarizare din 2014 (salariul de bază și sporuri) pentru personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice salarizate la un nivel inferior în comparație cu salariile de bază și sporurile stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, dacă își desfășoară activitatea în aceeași condiții cu cel care beneficiază de un nivel de salarizare superior, urmând ca și acesta să fie salarizat la nivelul maxim, prin urmare, să beneficieze de o creștere salarială, prin derogare de la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare.”

Potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare: „(1) În anul 2016, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2015, în măsura în care

personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În anul 2016, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare, care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația lunară brută de încadrare, se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2015, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

Această ordonanță de urgență a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, unde la art. 1 alin. (1) și (2) se arată: „(1) În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, quantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2016 în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții și nu se aplică valoarea de referință și coeficienții de ierarhizare corespunzători claselor de salarizare prevăzuți în anexele la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, quantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare se menține la același nivel cu cel ce se acordă personalului plătit din fonduri publice pentru luna decembrie 2016, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

În aceste condiții, raportat la familia ocupațională „Administrație”, prin hotărâri judecătorești s-a constatat că drepturile salariale se stabilesc prin includerea în salariul de bază a sporului de dispozitiv în quantum de 25%. Neincluderea sporului de dispozitiv în salariul de bază prejudiciază salariații, rezultând cu puterea evidenței că, în această din urmă manieră, valoarea în cifră absolută a tuturor sporurilor sau majorărilor aplicate asupra salariului de bază va fi mai mică.

Astfel, se confirmă la nivelul autorității respective existența unui nivel de salarizare superior generat de aplicarea modalității de calcul menționate mai sus.

Faptul că sunt sau nu efectiv în plată este irelevant, cât timp sensul reglementărilor proprii ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 71/2015, sau ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, este ca personalul care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cel stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație să fie salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în aceeași condiții. Așadar, premisa de aplicare a textului legal este faptul stabilirii la autoritatea/instituția publică a unui nivel maxim de salarizare, în raport cu care să fie uniformizate și celelalte drepturi salariale, având un quantum inferior, plătite pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, atunci când titularii își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Fiind vorba despre o modalitate de calcul al drepturilor salariale fundamentată pe două componente (salariul de bază și sporul de dispozitiv), rezultă că aceasta trebuie să fie aplicată tuturor funcționarilor publici din cadrul ordonatorului de credite sau al instituțiilor subordonate acestuia, care beneficiază de sporul de dispozitiv în discuție.

În ceea ce privește Tribunalul Ilfov, magistrații acestei instanțe opinează în sensul că egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare nu se poate realiza prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, neexistând bază legală pentru acordarea acestui spor, pe de o parte, iar, pe de altă parte, hotărârile judecătorești prin care a fost acordat acest spor produc efecte *inter partes*.

49. La nivelul Secției a III-a contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Cluj au fost identificate dosarele nr. 2.676/84/2017, 2.678/84/2017, 2.679/84/2017 și 2.681/84/2017, suspendate în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă până la soluționarea sesizării formulate în prezenta cauză.

50. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a arătat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 reprezintă un act normativ cu aplicabilitate limitată, reglementând salarizarea pentru anul 2016, și, în condițiile în care obiectul acțiunii nu este contestarea deciziei de încadrare/reîncadrare în funcție, cu stabilirea salariului și a celorlalte componente salariale, stabilite pentru anul 2013, art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nu este aplicabil.

Ceea ce este însă incident este art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ce reglementează că, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritatea publică pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția/autoritatea publică în care acesta este încadrat sau din instituțiile subordonate acesteia, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

Astfel, trebuie observată definirea realizată de către legiuitor prin art. 3 alin. (3) din actul normativ anterior menționat pentru „nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare”, prin raportare la același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și la sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii, vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.

Art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 constituie o normă de excepție față de art. 1 alin. (1) și (2) din același act normativ, trebuind a fi aplicate regulile concursului între norma generală și cea specială.

51. Practica constantă a instanțelor din cadrul Curții de Apel Galați a fost în sensul acordării acestui spor doar categoriilor prevăzute expres de lege, nu și altor categorii de funcționari publici.

De asemenea, s-a mai avut în vedere că acordarea indemnizației de dispozitiv nu este posibilă după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009.

Punctul de vedere al judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Galați este în sensul că egalizarea salariului nu se poate realiza, întrucât sporul de dispozitiv este un drept salarial, care până la apariția Legii-cadru nr. 330/2009 (când s-a eliminat acest spor) era reglementat de Legea nr. 138/1999 exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aspect de altfel tranșat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 37/2009 pronunțată într-un recurs în interesul legii, iar funcționarii care au obținut dreptul la sporul de dispozitiv erau funcționari din cadrul administrației publice locale care nu făceau parte din categoriile menționate în această decizie.

Ca urmare, neexistând bază legală, sporul nu putea fi introdus în salariul de bază și ca atare nu putea avea efecte nici în privința egalizării la nivelul maxim prin raportare la recunoașterea acestuia pe cale judiciară.

Prin raportare la Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, Tribunalul Vrancea a dispus includerea în salariu a sporului de dispozitiv dobândit prin hotărâri judecătorești pentru funcționari în situații similare și pentru care dreptul este prevăzut de lege.

52. Din jurisprudența înaintată de Curtea de Apel Iași reiese că acțiunile având ca obiect obligarea angajatorului la plata drepturilor cuvenite cu titlu de indemnizație (spor) de dispozitiv în cuantum de 25% din salariul de bază au fost respinse, cu motivarea că acesta nu se acordă tuturor funcționarilor publici, ci doar anumitor categorii de personal expres prevăzute prin Decizia nr. 37/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu s-a făcut dovada existenței unei discriminări.

53. La nivelul Curții de Apel Oradea, judecătorii din cadrul Secției a II-a civile, de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului Satu Mare au exprimat punctul de vedere în sensul că instanța în fața căreia se solicită aplicarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (1)³ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, nu poate cenzura modalitatea în care s-a stabilit prin hotărâri judecătorești salariul unui alt funcționar public la al cărui salariu, aflat la nivel maxim, se raportează salariul funcționarului public reclamant.

54. La nivelul Curții de Apel Pitești, înaintându-se hotărâri judecătorești, practica este neunitară, fiind conturate două opinii jurisprudențiale.

Într-o primă orientare au fost admise cererile de stabilire a salariului de bază la nivel maxim cu luarea în considerare a sporului de dispozitiv recunoscut prin hotărâri judecătorești, fără a se verifica dacă respectivii funcționari publici fac parte din categoria celor cărora legea le recunoaște acest drept.

În susținerea acestei opinii, argumentul decisiv pentru admiterea cererilor a fost dedus din Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale.

Într-o a doua orientare au fost respinse cererile de stabilire a salariului de bază la nivel maxim cu luarea în considerare a sporului de dispozitiv recunoscut prin hotărâri judecătorești, reținându-se incidența Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 37/2009 și constatându-se că reclamanții nu fac parte din categoriile de personal la care această decizie se referă.

55. La nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Curții de Apel Ploiești s-a conturat practica potrivit căreia Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 poate fi aplicată cu consecința posibilității acordării sporurilor stabilite printr-o hotărâre judecătorească unor funcționari publici, dar în situația în care există o echivalență între situația acestora din urmă cu cea a funcționarilor publici care solicită aceste sporuri, respectiv ambele categorii de funcționari publici trebuie să aibă aceleași atribuții, condiții de vechime și studii și să fie angajați în cadrul aceleiași categorii de autoritate/instituție publică, în caz contrar, sporurile neputând fi acordate.

De asemenea, cererile înregistrate la nivelul Curții de Apel Ploiești au fost respinse, întrucât în cauză nu s-a făcut dovada echivalenței între funcțiile publice vizate prin hotărârile judecătorești invocate pentru acordarea drepturilor salariale contestate și cele ocupate de funcționarii publici vizați de dispozițiile atacate, în ceea ce privește atribuțiile, condițiile de studii și vechime ori situarea în aceeași categorie a unității administrative-teritoriale.

La nivelul Tribunalului Prahova cererile au fost respinse pe considerentul că sporul de dispozitiv recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari publici din cadrul autorității respective nu poate fi acordat, întrucât salarizarea la nivel maxim se face în cadrul aceleiași ordonator de credite, iar în aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016 se impune ca persoanele care solicită egalizarea la nivel maxim prin luarea în considerare a acestui drept bănesc să indice drepturile salariale obținute în plus, inclusiv prin hotărâri judecătorești, de personalul care își desfășoară activitatea în aceleași condiții și în cadrul aceleiași instituții.

56. Opinia judecătorilor Secției de contencios administrativ și fiscal din cadrul Tribunalului Suceava, instanță arondată Curții de Apel Suceava, este în sensul că în ceea ce privește interpretarea problemei de drept au fost exprimate două puncte de vedere:

Un punct de vedere a fost în sensul că se impune respingerea egalizării la nivel maxim ca urmare a activării

principiului legalității, ceea ce înseamnă în primul rând supremația legii, în sensul că toate subiectele de drept public sau privat trebuie să se supună legii.

S-a apreciat că sporul de dispozitiv este un drept salarial, care, până la Legea-cadru nr. 330/2009 ce a eliminat acest spor, a fost reglementat de Legea nr. 138/1999 exclusiv pentru personalul din instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, așa cum a tranșat Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii nr. 37/2009.

Cum funcționarii din cadrul administrației locale ce obținuseră deja acest spor prin hotărâre judecătorească nu făceau parte din categoria funcționarilor publici avută în vedere de Decizia nr. 37/2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și neexistând nici bază legală, sporul în cauză nu ar putea fi introdus în salariul de bază și nu ar avea efecte nici în privința egalizării la nivel maxim prin raportare la recunoașterea acestuia pe cale judiciară.

A fost exprimat și un al doilea punct de vedere în sensul egalizării la nivel maxim prin raportare la sporul de dispozitiv recunoscut judiciar ca urmare a principiului echității consacrat de art. 3 lit. c) din Legea-cadru nr. 284/2010 și Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale.

57. Opinia judecătorilor de la nivelul Curții de Apel Târgu Mureș este în sensul că, în aplicarea și interpretarea art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma în vigoare la 1 februarie 2017, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se realizează prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective.

58. Curtea de Apel Timișoara a identificat o singură hotărâre judecătorească în care a fost examinată problema de drept, respingându-se recursul promovat de reclamant, cu motivarea că personalul raportat la care se solicită stabilirea salariului de bază la nivelul maxim în plată, din cadrul Consiliului Județean Vrancea, se află într-o situație particulară, având recunoscute prin hotărâri judecătorești diferite sporuri (de dispozitiv, suplimentul postului și al treptei de salarizare), iar nicidecum un nivel al salariului de bază mai ridicat, pentru a corespunde ipotezei avute în vedere de instanța constituțională. Din aceste motive trebuie concluzionat că dispozițiile Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 a Curții Constituționale nu pot constitui temei pentru admiterea acțiunii, astfel cum se pretinde.

59. Ministerul Public, prin Adresa nr. 724/C/1.217/III-5/2019 din 17 aprilie 2019, a arătat că nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul sesizării.

IX. Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție

60. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1)¹¹—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (14), a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 3¹ alin. (12) sunt neconstituționale și a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (11) și (13).

61. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, relevante sunt următoarele hotărâri:

— Decizia nr. 48 din 18 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 703/1/2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 27 septembrie 2018, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale, în Dosarul

nr. 6.839/99/2016, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor capitolului III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 4 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, schimbarea poziției în clasificarea legală din «muzeu de importanță regională» în «muzeu de importanță națională» în anul 2015 determină la nivel salarial drepturile corespunzătoare noilor condiții de încadrare și, în această ipoteză, care este elementul referențial de raportare al noilor drepturi salariale în condițiile în care la nivelul autorității administrației publice locale tutelare nu există o funcție similară în plată?»

Modificarea drepturilor salariale, în ipoteza ridicată la prima întrebare, vizează toți salariații care își desfășoară activitatea într-un «muzeu de importanță națională» sau aceasta se aplică exclusiv funcțiilor prevăzute în capitolul III din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010?»;

— Decizia nr. 56 din 17 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.356/1/2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 985 din 21 noiembrie 2018, prin care s-a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.402/84/2017, cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind „interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (1)¹¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, în forma indicată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 250/2016, cu modificările ulterioare, în ceea ce privește acordarea aceleiași valori de referință sectorială pentru toți angajații din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare «Justiție», de la data punerii acesteia în plată pentru salariați făcând parte din aceeași familie ocupațională»;

— Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 731/1/2018 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.034/63/2017, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, s-a stabilit că, în interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național;

— Decizia nr. 41 din 4 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 572/1/2018 și publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 819 din 25 septembrie 2018, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.489/89/2017, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în consecință, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 33 și art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (1), (2) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 152/2017, începând cu 1 ianuarie 2017, cuantumului sporurilor și indemnizațiilor prevăzute pentru personalul din învățământ se determină prin raportare la salariul de bază acordat în luna decembrie 2016, fără a include majorarea prevăzută de art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015;

— Decizia nr. 37 din 14 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 23/2009 și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 7 aprilie 2010, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit că dispozițiile art. 13 raportat la art. 47 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții se interpretează în sensul că indemnizația de dispozitiv lunară în cuantum de 25% din salariul de bază, prevăzută de art. 13 din acest act normativ, se acordă funcționarilor publici și personalului contractual care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și în instituțiile publice din subordinea ministerului, precum și personalului care își desfășoară activitatea în serviciile comunitare din subordinea consiliilor locale și a prefecturilor care au beneficiat de acest drept salarial și înainte de transfer sau detașare din cadrul fostului Minister de Interne.

X. Punctul de vedere exprimat de către judecătorii-raportori asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

62. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

63. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

64. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a impus o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, și anume:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;
- c) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza;
- d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

65. Existența primelor trei cerințe de admisibilitate rezultă în mod clar din chiar încheierea de sesizare, procedura fiind declanșată de un complet al Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal într-o cauză aflată pe rol în stadiul procesual al recursului.

66. În ceea ce privește condiția ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, se reține că art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”.

Cu privire la conținutul acestei noțiuni, în doctrină s-a arătat că, pentru a fi vorba de o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă, în aceste condiții, să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii neunitare.

Chestiunea de drept trebuie să fie aptă să suscite interpretări diferite, care, fie ele doar prefigurate sau deja afirmate pe plan doctrinar, trebuie arătate în sesizare.

Cum de chestiunea de drept respectivă depinde soluționarea pe fond a cauzei, înseamnă că ea trebuie să fie una importantă și să se regăsească în soluția ce va fi cuprinsă în dispozitivul hotărârii ce urmează să fie dată, indiferent dacă cererea este admisă sau respinsă. În acest sens, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că admisibilitatea procedurii hotărârii prealabile este condiționată de împrejurarea ca interpretarea pe care o va da instanța supremă să producă consecințe juridice de natură să determine soluționarea pe fond a cauzei, iar chestiunea de drept să conducă la dezlegarea în fond a cauzei, sub aspectul statuării în privința raportului juridic dedus judecății.

67. Sub acest aspect se constată că obiectul întrebării îl constituie dispozițiile art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu următorul conținut: „Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

68. Se cuvine a fi menționat faptul că reglementarea în discuție, având ca obiect egalizarea indemnizațiilor/salariilor personalului plătit din fondurile publice, a fost introdusă, inițial, prin efectul Legii nr. 71/2015, act normativ care a aprobat cu modificări și completări Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014.

Potrivit dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Legea nr. 71/2015, la art. 1, după alin. (5) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

69. După cum se observă, legiuitorul, raportându-se la nivelul maxim de salarizare pentru funcții identice, nu a tratat diferențiat

drepturile stabilite prin dispoziții legale de cele recunoscute prin hotărâri judecătorești, astfel că singurul criteriu relevant pentru realizarea operațiunii de aliniere a salariilor sau indemnizațiilor a fost acela al nivelului maxim aflat în plată pentru aceiași/aceiași funcție/grad/treaptă și aceeași gradație.

70. Ulterior, la 31 august 2016 a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative și pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale.

71. Prin efectul dispozițiilor art. 1 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, după art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 se introduc șase noi articole, art. 31—36, relevante în cauza de față fiind dispozițiile prevăzute de art. 31 alin. (1) și (12), astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016.

72. Potrivit dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

73. În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, așa cum se prevede la art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016.

74. Prin urmare, soluția legală adoptată prin efectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016 a prevăzut explicit faptul că pentru determinarea conceptului de nivel maxim al salariului de bază sau al indemnizației de încadrare nu se iau în calcul drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

75. Însă, prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

76. Din cuprinsul Deciziei nr. 794/2016 se poate observa că, la declararea neconstituționalității dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea Constituțională a reținut că excluderea majorărilor salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești de la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul autorității publice afectează art. 124 și 126 din Constituție, precum și principiul fundamental al separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, deoarece, printr-un act normativ emis de Guvern, ca legiuitor delegat, potrivit art. 115 alin. (4)—(6) din Constituție, se consacră, pe cale legislativă, nerecunoașterea hotărârilor judecătorești definitive, respectiv definitive și irevocabile, emise de puterea judecătorească.

77. Soluționând critica la adresa constituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, instanța de contencios constituțional reține că, în jurisprudența sa referitoare la art. 124 și art. 126 din Constituția României și la efectele hotărârilor judecătorești, a stabilit că înlăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din

normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratic și de eficientizare a normelor de drept substanțial.

78. Totodată, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituția României, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite (mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. Dimpotrivă, prevederile legale criticate lipsesc de sens și chiar anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, același/aceiași grad/treaptă, aceeași gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportare la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente.

79. În consecință, tocmai pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, invocat și de instanța de sesizare, Curtea Constituțională a statuat că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice”.

80. Față de cele reținute, este lipsită de suport ipoteza avută în vedere de instanța de trimitere, în sensul existenței unui concurs între principiul legalității și cel al echității (sau al egalității), fiind în afara oricărei discuții faptul că o hotărâre judecătorească definitivă este prezumată a fi pronunțată în limitele principiului legalității, prezumție ce are un caracter irefragabil.

81. În plus, trebuie subliniat faptul că alinierea salariilor de bază, după caz a indemnizațiilor de încadrare la nivelul maxim pentru funcții identice se realizează nu prin raportare la un spor individual recunoscut printr-o hotărâre judecătorească în concret, ci prin raportare la nivelul maxim aflat în plată pentru funcția în discuție, drepturile salariale ale personalului plătit din fonduri publice fiind, la rândul lor, stabilite prin acte administrative sau acte juridice specifice legislației muncii a căror legalitate este prezumată.

82. Raportat la contextul evidențiat în considerentele anterioare, se apreciază că instanța de sesizare dispunea de toate elementele necesare pentru o corectă aplicare a legii la litigiul pendinte, ținând seama și de celelalte principii de drept și instituții juridice incidente. Verificarea premiselor sesizării, determinate de circumstanțele litigiului, precum și modalitatea de formulare a întrebării relevă faptul că instanța de trimitere nu pune în discuție, de fapt, interpretarea normelor de drept invocate, ci se referă exclusiv la aplicabilitatea prevederilor legale în discuție și a celor statuate prin decizia Curții Constituționale și pentru o perioadă anterioară intrării în vigoare a acestora.

83. Nu în ultimul rând, în continuarea analizei privitoare la condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, judecătorii-raportori constată a nu fi îndeplinită nici cerința noutății chestiunii de drept în condițiile în

care actele normative indicate în întrebare au fost adoptate pentru reglementarea salarizării în anii 2015 și 2016, iar până în prezent au fost lămurite aspecte esențiale pentru aplicarea lor atât de către Curtea Constituțională (prin Decizia nr. 794/2016 mai sus amintită), cât și de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În acest sens relevante sunt deciziile nr. 23/2016, nr. 36/2019, nr. 49/2018 și nr. 56/2018, care, deși privesc personalul altor autorități publice sau alte probleme de drept punctuale decurgând din interpretarea aceluiași norme, trasează asupra unor chestiuni de drept importante referitoare la aplicarea textelor indicate în cuprinsul întrebării și la efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016. În raport cu acestea, instanța

de sesizare nu indică aspecte noi punctuale care să permită reanalizarea textelor legale pe calea procedurii de unificare, ci doar urmărește obținerea unui răspuns la o problemă litigioasă concretă ce îi este dedusă în mod exclusiv spre soluționare.

84. Față de considerentele expuse, se apreciază că prezenta sesizare nu este admisibilă, deoarece mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă poate fi utilizat doar dacă sunt întrunite condițiile restrictive de admisibilitate impuse de lege, rolul său unificator găsindu-și menirea doar în privința chestiunilor de drept noi și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.680/84/2017, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă în aplicarea și interpretarea art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma în vigoare la data de 1 februarie 2017, prin raportare la prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, egalizarea la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se poate realiza prin luarea în considerare și a sporului de dispozitiv, inclus în salariul de bază, recunoscut printr-o hotărâre judecătorească și nereglementat legal pentru categoria de funcționari din cadrul autorității respective”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 24 iunie 2019.

Pentru judecător **Iulia Cristina Tarcea**,
președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție
la data pronunțării hotărârii,
aflată în prezent în concediu de odihnă,
semnează președintele în funcție,
judecător **Corina-Alina Corbu**

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227496